

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 232.403 van 1 oktober 2015
in de zaak A. 217.053/IX-8717**

In zake: Maxime DE BRUYCKER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Christophe Vangeel
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Lange Lozanastraat 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het GEMEENSCHAPSONDERWIJS, vertegenwoordigd door
de scholengroep 9 – Ringscholen
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Peter Roosens en Evelyne Maes
kantoor houdend te 3000 Leuven
Arnould Nobelstraat 38
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 23 september 2015, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de beroepscommissie van het koninklijk atheneum Halle van 11 september 2015 om aan Maxime De Bruycker een oriënteringsattest B toe te kennen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 1 oktober 2015, om 10.30 uur.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christophe Vangeel, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Peter Roosens en adjunct van de algemeen directeur Ben Verhaevert, die verschijnen voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is tijdens het schooljaar 2014-2015 leerling van het tweede jaar van de tweede graad wetenschappen (ASO) aan het koninklijk atheneum Halle, onderwijsinstelling die behoort tot de scholengroep 9 van het Gemeenschapsonderwijs.

Op het einde van het schooljaar heeft hij één jaartekort, voor biologie (45,3%).

De delibererende klassenraad kent verzoeker een oriënteringsattest B toe, met clausulering voor de wetenschappelijke ASO-richtingen.

3.2. Op vraag van verzoeker is de delibererende klassenraad opnieuw samengekomen op 28 augustus 2015, waarop hij het B-attest bevestigt.

Daarop stelt verzoeker beroep in bij het schoolbestuur.

3.3. Verzoeker legt in zijn gemotiveerd beroep de volgende argumentatie aan de beroepscommissie voor:

“Ik wil hierbij tegen deze beslissing formeel beroep aantekenen. Daarvoor wil ik de volgende argumenten aanvoeren.

Argumenten inzake:

- * aanvraag om neutraal advies in te winnen: punten 1 en 2
- * motivering van de clausulering: punten 3 t.e.m. 6
- * gevolgen van de clausulering voor Maxime: punt 7
- * remediëring en motivering van Maxime: punten 8 t.e.m. 13
- * validiteit van de resultaten voor biologie: punten 14 t.e.m. 16

1. Ik wil hierbij vragen om aan de pedagogische adviseur de cursus, de evaluatie van de toetsen DW3 en het examen 2 biologie voor te leggen omdat naar mijn mening de leerstof niet steeds overeenkomt met de leerplaninhoud en de evaluatie té streng is. Indien de leerkracht zich bovendien permitteert om in toetsen ook het taalgebruik te evalueren, dan moet ze er op toezien dat haar eigen taalgebruik in de vraagstelling vlekkeloos is: ‘Hoe noemt het extra kraakbeenkussentje in het kniegewricht?’ (Bijvoorbeeld toets 20/05/2015).

2. Opvallend is het aantal B-attesten in de klas van Maxime.

3. De DKR heeft bij zijn overwegingen zeer weinig rekening gehouden met de psychische problemen van Maxime (zie verslag psycholoog) en zich blijkbaar toegespitst op de ‘rode cijfers’. De argumentering van de DKR is negatief gericht, in het nadeel van Maxime. Slechts 1 jaaronvoldoende voor biologie, maar voor de correctheid van dit cijfer wil ik de grootste reserves laten optekenen (zie verder). De positieve trends voor bepaalde vakken werd niet in aanmerking genomen. De DKR heeft zich gefixeerd op negatieve resultaten. Geslaagd is geslaagd en slechts voor één vak een jaaronvoldoende mag geen reden zijn om hem de pas af te snijden (Cf. bijlage met gemarkeerde passages uit syllabus Evaluatie p.32, 33 en 34). Of er tijdens de BKR aandacht werd besteed aan het probleem van Maxime en er gepeild werd naar de mogelijke achtergrond ervan, of er gezocht werd naar een efficiënte remediërvorm (Cf. bijlage gemarkeerde passages uit syllabus Evaluatie, p. 27 en 28), blijkt niet uit de motivering van het B-atteest en is evenmin terug te vinden in correspondentie of rapporten.

4. Uit de notulen blijkt echter niet dat de klassenraad heeft overwogen om Maxime een herexamen of een vakantietaak op te leggen. Daardoor krijgt hij niet de kans om zichzelf te bewijzen.

5. DKR 2 geeft in antwoord impliciet toe dat er geen remediëring werd opgestart voor biologie, nochtans het vak waarvoor Maxime het zwakste scoorde. Een vermanende vinger opsteken is immers geen remediëring.

6. De motivering van de DKR beperkte zich met ‘negatieve evolutie van de resultaten’ inderdaad tot biologie en fysica, maar daardoor lijkt de motivering om een clausulering B te handhaven, alweer geen rekening te hou-

den met de positieve resultaten en wordt er naar extra argumenten gezocht om de klemtoon op het negatieve te leggen. Dit lijkt op een kopie van de afbrekende commentaren voor minder goede resultaten. Daar waar Maxime een aanmoediging had kunnen krijgen en een woordje van lof hem een boost kon geven (DW3 biologie) staat er simpel 'voldoende'.

7. Door WeWi te clausuleren belemmert de DKR de optie om verdere studies in richtingen zoals LO of kinesithérapie in optimale omstandigheden aan te vatten. Maxime bood zich eerder aan bij de selectieproeven van de topsportschool en slaagde voor de toelatingsproeven. Aangezien hij nog steeds zeer veel investeert in zijn sport, was een A-attest met een sterk advies, eventueel gekoppeld aan een vakantietaak, naar mijn mening een veel correctere benadering geweest.

8. Goede leerkrachten kunnen hun pedagogische kwaliteiten aantonen door hun leerlingen te motiveren en ze weer op het rechte pad te krijgen. Vooral de leerkrachten wiskunde en Frans zijn daarin bij Maxime geslaagd en dat kan ook cijfermatig worden aangetoond. Jammer genoeg lukte dat niet voor de leerkracht biologie annex chemie en voor de leerkracht fysica. Die trend is ook zichtbaar bij de hele klas, cf. de lage klasgemiddeldes voor deze vakken. Het klasgemiddelde voor biologie (56%), chemie (60%) en fysica (61%) ligt significant lager dan dat van de 10 andere vakken (gemiddeld 71,8%). Het klasgemiddelde van biologie ligt 12,8% lager dan het gemiddelde voor alle vakken samen (68,8%). Dient de verklaring van de lage gemiddeldes gezocht bij de leerling (basiskennis / studie-inzet, ...) of mag hier worden geopperd dat de leerstof niet goed werd onderwezen of ligt de verklaring in de te moeilijke vraagstelling?

9. 'Negatieve' motivering leidt niet tot een positief effect. Belonen met een positieve feedback, maakt voor de leerling een hemelsbreed verschil uit. Zie vooral de commentaren bij bio, chemie.

10. Maxime is het schooljaar begonnen in 5WeWi en is nu sterk gemotiveerd om te bewijzen dat de DKR het niet bij het rechte eind had. Hij krijgt nu ook geen biologie meer van mw. [V.], met wie het niet klikte. Dat bleek al bij het eerste oudercontact.

11. Remediëring liep mank. Het remediëringsproces is te vergelijken met het behandelen van een patiënt in een ziekenhuis, waar de behandelende geneesheer zich zou beperken tot stappen a, b en c. Wat doet de behandelende geneesheer:

- a. een diagnose stellen;
- b. een gepaste behandeling uitleggen aan de patiënt;
- c. de medicatie voorschrijven;
- d. de behandeling met het verplegend personeel bespreken om controle te houden over het innemen van de voorgeschreven medicijnen;
- e. opvolgen of het genezingsproces goed verloopt en bijsturen indien nodig en het verplegend personeel hiervan op de hoogte houden via de gepaste communicatiekanalen.

12. Info naar ouders: geen feedback over remediëring, ook niet bij de oudercontacten waarvan ik geen enkel miste, zodat wij als ouders niet konden ingrijpen, alhoewel er in het schoolreglement pag. 61 onder 'C. Studiehulp en remediëring' het volgende staat: 'De communicatie rond remediëring

gebeurt via de agenda of via een brief naar aanleiding van een rapport'. Het leerplan biologie ASO – 2e graad zegt op pagina 43 en 44 over remediëring: 'Zowel het gepast aanbieden van de leerstof en de evaluatie als het aanbieden van remediërende opdrachten zijn essentieel in het door ons beoogde totale leerproces ... Remediëren is niet enkel een rubriek op het leerlingenrapport. Remediëren moet ook in werkelijkheid gebeuren. Inhaallessen, bijsturingstaken ... maken deel uit van het onderwijsproces. Speciaal uitgezochte oefeningen i.v.m. de individuele tekorten van de leerlingen moeten pedagogisch benaderd worden ... Een schriftelijke neerslag hiervan is een aanrader voor het contact met de ouders via de agenda, en kan als een herhaalde waarschuwing of voorbode van de nakende beslissing gelden'. Van speciaal uitgezochte oefeningen merkte ik geen neerslag en ik vind ook geen herhaalde waarschuwing over problemen. Ik vind het al te gemakkelijk om inhaallessen vrijblijvend aan te bieden, want dat resulteert zelden of nooit in spontane aanvragen door de betrokken leerling, ze dienen opgelegd te worden met een bindende afspraak in de agenda omtrent datum en uur, dan pas zal er effect worden gesorteerd en kunnen de ouders de remediëring op de voet volgen.

13. De DKR antwoordde op mijn bezwaar dat 'er voor het vak fysica wel degelijk remediëring werd aangeboden'. Heel concreet kan ik aan de hand van de Skoreberichten aantonen dat er uit de cijfers niet valt op te maken dat het om remediëring ging, wat mij bijgevolg niet toeliet om hier op een efficiënte manier te reageren. Uit de evaluaties DW1 en DW2 voor de attitudes, 6/10 en 7/10 mocht ik zeker afleiden dat er geen vuiltje aan de lucht was, hij ging er op vooruit. Zie bijlagen.

14. Info naar ouders/leerling: evaluatie van toetsen biologie liet steeds lang op zich wachten. Dit werkt de motivatie niet in de hand en schaadt het respect van de leerling voor de leerkracht.

15. Examen 2 biologie (Leerplannummer 2012/009). Omtrent evaluatie geeft het leerplan biologie op pag. 42 uitleg over onder meer validiteit (de opgaven moeten gericht zijn op de leerplandoelstellingen, ze moeten een aanvaardbare moeilijkheidsgraad hebben ...) en bij het toetsen van de examenvragen biologie aan deze eigenschappen lijken ze niet altijd aan deze voorwaarden te voldoen.

a. Het 'gewicht' van de afgebakende leerstof: 156 blz. examen 2 vs. 64 blz. examen 1 lijkt mij toch een zeer onevenwichtige verdeling van het leerstofpakket.

b. Examenvragen worden negatief geëvalueerd: als een onderdeel niet correct is, wordt de score 0. Dit is gebeurd met meerdere gedeeltelijk correcte antwoorden. Dit is strijdig met het rechtsprincipe *In dubio pro reo* (het voordeel van de twijfel). Zie bijvoorbeeld vraag 11 C.

c. Het opgelegde leerstofniveau is hoger dan leerplandoelstellingen toestaan. Meerdere onderdelen van de leerstofafbakening vind ik niet terug in het leerplan. Het behaalde resultaat moet dus met de grootste omzichtigheid worden bekeken. Vergelijking van de afbakening van de leerstof met de leerinhouden toont dit aan.

i. Leerstofafbakening: spieren van het lichaam: 5 van de 8 opgegeven soorten spieren komen niet voor in de leerinhoud (pag. 19, nr. 41 B3)

- spieren van het hoofd
- spieren van de rug
- spieren van de borst
- spieren van de buik
- spieren van de heup

ii. In vraag 14 van het examen moeten de aangeduide spieren met de Latijnse naam worden benoemd. Omdat het leerplan Nederlandstalige namen van spieren gebruikt, neem ik aan dat dit buiten de leerdoelstellingen valt. Een van de te benoemen spieren is een spier van het hoofd en een andere van de borst. Deze vraag valt dus deels buiten de leerinhoud van het leerplan.

iii. Examenvraag 2a peilt naar leerplandoelstelling 40, U, DSET 2 van het leerplan van de 3^{de} graad.

iv. Examenvraag 7b peilt naar vakgebonden eindtermen (B16/B17 sub 2.2 voortplanting) van de 3^{de} graad.

v. Examenvraag 13c lijkt te peilen naar een zeer gedetailleerde anatomische kennis, passend in het hoger onderwijs.

vi. Vraagstelling mag niet verwarrend of onduidelijk zijn. Examenvraag 6b is dat wel. De vraag begint met 'De afstand tussen twee insnoeringen van Ranvier heet internodaal segment' en bevat aldus een nieuwe benaming (voor *insnoering* staat er in de cursus: knoop) en een nieuw begrip (internodaal segment) dat nog moet verklaard worden. Het is uitermate belangrijk dat leraren hun vragen helder en eenduidig formuleren.

16. Tegenstrijdigheid tussen commentaar en resultaat van examen 2 biologie, onderverdeeld in:

- * kennis 10/32
- * inzicht 13,5/23 = 58,6%
- * toepassingen 15/45

* De leerkracht spreekt zichzelf tegen in haar commentaar: '... leerstof is onvoldoende begrepen ...', want Maxime haalt voor inzicht een hoger percentage dan het algemeen klasgemiddelde van het examen (56%).

17. Ik heb de cursus biologie laten inkijken door een oogarts, een kinesitherapeut en een hoofdverpleger. Hun oordeel was unaniem: 'Dit lijkt een cursus voor het niveau van de universiteit. Wat moeten ze daar dan nog leren'.

18. Mag extrapolatie van kritiek op biologieresultaten worden toegepast op chemie? Beide vakken worden immers door dezelfde leerkracht onderwezen en het is niet uitgesloten dat een kritische blik op de wijze van evalueren dezelfde tekortkomingen aan het licht brengt."

3.4. De door het schoolbestuur ingestelde beroepscommissie beslist op 11 september 2015, verzoeker en zijn moeder gehoord, om verzoeker een

B-attest toe te kennen, met clausulering voor de wetenschappelijke richtingen. De commissie motiveert haar beslissing als volgt:

“Zonder omstandig op elk deelpunt van het beroepsschrift te willen ingaan stelt de beroepscommissie het volgende:

Conform de vigerende regelgeving voorzien in SO64 d.d. 25.06.1999 laatst gewijzigd op 31.07.2015 art. 11.4 dat stelt dat de beroepscommissie de volheid van bevoegdheid heeft en beslist op grond van inhoudelijke en procedurele aspecten. Om die reden gaat de beroepscommissie niet in op de aanvraag om neutraal advies in te winnen. Bovendien stelt de beroepscommissie vast dat in de klas van betrokken leerlingen er geen opvallend aantal B of C attesten waren.

Wat betreft de clausulering stelt de beroepscommissie vast dat de delibererende klassenraad een zeer strikte clausulering heeft toegepast waarbij maar 1 richting zijnde wetenschappen geclausuleerd werd. Dit laat de betrokken leerling toe verder de richtingen in het ASO te volgen die nauw aansluiten bij de richting welke de leerling volgde in het tweede jaar van de tweede graad.

De opmerking als zou dit een belemmering vormen voor de verdere schoolloopbaan is ongegrond. De betrokken leerling kan het jaar ook overdoen.

Wat betreft de remediëring werd deze aangetoond voor Fysica. In de afsprakennota vakwerkgroep Biologie staat: ‘toetsen met een onvoldoende worden steeds verbeterd en klassikaal geremedieerd. Wanneer je de leerstof nog steeds niet begrijpt kan je steeds zelf om een bijles vragen.’

Wat betreft de inhoud van het examen met verwijzingen naar het leerplan en leerplandoelstelling stelt de beroepscommissie vast dat het opgestelde examen 2 voldoet aan de criteria.

De vragen betroffen hoofdzakelijk basisdoelstellingen. Het examen werd gequoteerd op kennis, inzicht en toepassingen. De beroepscommissie stelt vast dat vooral de gebieden kennis en toepassingen onvoldoende scoren.”

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4. In de nota met opmerkingen stelt de verwerende partij bij de bespreking van de uiterst dringende noodzakelijkheid dat verzoeker niet diligent opgetreden is in de loop van de administratieve beroepsprocedure omdat zijn moeder pas op donderdag 3 september 2015 beroep heeft aangetekend bij de beroepscommissie:

“Zij was nochtans al van vrijdag 28 augustus op de hoogte van de bevestigende beslissing van de delibererende klassenraad. [X.], één van de di-

rectrices van het KA Halle, heeft de moeder van Maxime toen telefonisch gecontacteerd én een bericht gestuurd via Smartschool.

Strikt genomen had de beroepscommissie het beroep onontvankelijk kunnen/moeten verklaren, aangezien de beroepstermijn maar 3 dagen is (zaterdag en zondag niet meegerekend) en dus verstreken was op woensdag 2 september 2015.”

5. De verwerende partij laat geheel in het midden of zij deze opmerking in het kader van de schorsingsvoorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid ook formeel als een middel van niet-ontvankelijkheid opwerpt.

De opmerking van de verwerende partij mist in elk geval alle ernst.

Immers doet het schoolreglement de termijn ingaan “na de in ontvangst name van de beslissing [...] van de klassenraad die opnieuw is samengekomen”. Dit strookt met het bepaalde in artikel 115/6, § 3, van de Codex Secundair Onderwijs:

“§ 3. De betrokken personen nemen het evaluatieresultaat in ontvangst op een in het school- of centrumreglement vastgelegde datum en wijze. Het school- of centrumbestuur wijkt af van die datum voor individuele gevallen als de beslissing tot stand komt na uitstel of na beroep; in voorkomend geval stelt het school- of centrumbestuur de betrokken personen schriftelijk in kennis van de voorziene ontvangstdatum. Bij het niet in ontvangst nemen door de betrokken personen wordt het evaluatieresultaat geacht te zijn ontvangen op de voorziene ontvangstdatum.”

Dit lijkt erop te wijzen dat een telefonische mededeling of een bericht op smartschool de termijn niet doet ingaan, aangezien bij deze berichtgeving moeilijk een “in ontvangst name van de beslissing” gezien kan worden. Ook toont de verwerende partij al evenmin aan, eensdeels, dat zij verzoeker schriftelijk in kennis heeft gesteld van de voorziene ontvangstdatum en, anderdeels, dat en hoe zij verzoeker bij haar telefonische of smartschoolberichtgeving op 28 augustus 2015 op de decretaal voorgeschreven wijze op zijn beroepsmogelijkheden heeft geattendeerd. De klassenraadbeslissing zelf (stuk 6 van het administratief dossier) en de e-mail aan verzoeker van 28 augustus 2015 (stuk 7 van het administratief

dossier) lijken zo een vermelding alvast niet te bevatten. In de huidige stand van de procedure mag dan ook ernstig worden betwijfeld of de beroepstermijn inderdaad op maandag 31 augustus 2015 is ingegaan. Veeleer lijkt die termijn ingegaan te zijn na de “in ontvangst name” door verzoeker van de brief van 28 augustus 2015.

V. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

6. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

VI. Uiterst dringende noodzakelijkheid

7. Verzoeker beroept zich terecht op de vaste rechtspraak van de Raad van State, dat het bestreden attest hem de mogelijkheid ontnemt om de studieloopbaan voort te zetten in de studierichting van zijn keuze, tenzij middels overzitten en dus verlies van een schooljaar, en dat een gewone schorsingsprocedure te laat dreigt te komen om dit nadeel nog nuttig te keren.

De verwerende partij verwijt verzoeker dat hij veertien dagen heeft gewacht met het instellen van de huidige vordering. Verzoeker wijst erop dat hij slechts elf dagen heeft “gewacht”. De verwerende partij dringt ter terechtzitting niet langer aan. De Raad van State is hoe dan ook van oordeel dat de verwerende partij niet de vereiste diligentie ontkracht.

Dat verzoeker thans lessen kan volgen als vrije leerling is, anders dan de verwerende partij betoogt, evenmin reden om zijn toevlucht tot de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen. Indien immers de (ge-

wone) schorsing zou worden afgewezen, is verzoekers schoolloopbaan al helemaal penibel geworden.

VII. Ernst van de middelen

A. Vierde middel

Standpunt van de partijen

8.1. In een vierde middel voert verzoeker een foutieve samenstelling van de beroepscommissie aan; verzoeker stelt: *contra legem* zowel als *patere legem*.

De gegrondheid van dit middel – thans: het ernstig karakter ervan – tast de bestreden beslissing fundamenteel aan omdat ze dan zou uitgaan van een onbevoegd orgaan, zodat het past om dit middel als eerste te behandelen.

8.2. Verzoeker wijst in een *eerste middelonderdeel* erop dat de voorzitter van de beroepscommissie de vorige, thans gepensioneerde algemeen directeur is van de scholengroep waartoe het atheneum behoort. Aldus lijkt volgens hem de neutraliteit niet gewaarborgd en blijft vooringenomenheid van de voorzitter niet uitgesloten. Dit miskent volgens verzoeker richtlijn 11.2.2.c) van omzendbrief SO64 en wijst op onzorgvuldigheid.

Voorts stelt het schoolreglement dat het schoolbestuur op 13 mei 2014 heeft besloten “dat binnen Scholengroep 9 de beroepscommissie bij beroep tegen de evaluatiebeslissing zal bestaan uit: als intern lid de directeur van de betrokken school en als extern lid een lid van de pedagogische begeleidingsdienst”.

De voorzitter van de beroepscommissie is met pensioen en kan aldus geen lid zijn van de pedagogische begeleidingsdienst, zo betoogt verzoeker in het *tweede middelonderdeel*.

In de oproepingsbrief, zo preciseert verzoeker nog, werd de samenstelling van de beroepscommissie niet meegedeeld en werd wraking van commissieleden aldus onmogelijk gemaakt.

9. De verwerende partij antwoordt dat het klopt dat het schoolreglement 2014-15 bepaalt dat het extern lid een lid van de pedagogische begeleidingsdienst is, wat zo werd beslist door de raad van bestuur van de scholengroep 9 op 13 mei 2014. Daarna is het echter aan de verwerende partij duidelijk geworden dat de pedagogische begeleidingsdienst minstens om deontologische en praktische redenen niet bereid was om deel uit te maken van een beroepscommissie. De verwerende partij verwijst naar een e-mailbericht van 6 november 2014, waarin de adviseur coördinator van de pedagogische begeleidingsdienst de vraag daartoe van de verwerende partij afwijst. Er werd toen beslist om het extern lid te laten aanduiden door de algemeen directeur van de scholengroep. Die heeft in dit geval de voormalige algemeen directeur aangeduid. Het schoolreglement werd in die zin gewijzigd voor het schooljaar 2015-16.

Hoe dan ook, zo stelt de verwerende partij, aangezien verzoeker noch tijdens de zitting van de beroepscommissie, noch daarna enige opmerking geformuleerd heeft over de samenstelling van die commissie, laat staan dat zij gevraagd heeft om de voorzitter te wraken, is dit middel niet ernstig, te meer daar verzoeker ook de bewering dat de neutraliteit niet gewaarborgd lijkt op geen enkele manier concretiseert.

Beoordeling

10. Vooraf zij vastgesteld dat verzoeker enkel het lidmaatschap viseert van de voorzitter van de beroepscommissie en niet de samenstelling van de beroepscommissie in haar geheel. De Raad van State doet in een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid enkel uitspraak over wat expliciet is aangevoerd.

11. Niet is betwist dat de voorzitter van de beroepscommissie de voormalige algemeen directeur is van de scholengroep, noch dat hij thans met pensioen is.

12. Om ‘extern’ lid te kunnen zijn, staat artikel 123/12 van de Codex Secundair Onderwijs er op het eerste gezicht niet aan in de weg dat de betrokkene een voormalig personeelslid is van de school.

Verzoeker zoekt steun in een omzendbrief van de Vlaamse Gemeenschap, maar maakt niet aannemelijk dat die omzendbrief reglementaire waarde kan hebben – nog daargelaten dat de door hem geciteerde passage over de voorzitter van de beroepscommissie “door het schoolbestuur aangeduid onder de externe leden” niets méér of niets anders bepaalt dan wat al te lezen is in het voormelde artikel van de Codex.

Zoals hij het middelonderdeel heeft aangevoerd en toegelicht, toont verzoeker vooralsnog niet aan dat de aanstelling van de betrokkene tot extern lid-voorzitter *contra legem* zou zijn.

Zo verzoeker niet een wetsbepaling in het debat wou brengen, maar het onpartijdigheidsbeginsel, zij vastgesteld dat hij slechts in de voorwaardelijke en vragende wijs schrijft. Van de bewijsplicht zoals die rust op wie dit beginsel aanvoert, heeft verzoeker zich niet ernstig gekweten.

In zoverre is het middel niet ernstig.

13. De Codex Secundair Onderwijs laat het schoolbestuur in zoverre vrij om de beroepscommissie samen te stellen, dat de samenstelling ervan voor elk dossier mag verschillen. Dit stelt het schoolbestuur in staat, overigens, om bij die samenstelling reeds rekening te houden met de aard van de aangevoerde grieven en ervoor te zorgen dat de deskundigheid om erop te antwoorden in de commissie aanwezig is, zodat de nood aan externe advisering minder prangt.

Indien een schoolbestuur evenwel verkiest om in het schoolreglement regels of richtlijnen op te nemen over de samenstelling van de beroepscommissie en tenzij die regels of richtlijnen zouden strijden met de bepalingen in de Codex, dan mag een leerling erop vertrouwen, zo lijkt, dat die regeling in particuliere gevallen ook worde toegepast, minstens in geval van een richtlijn dat een afwijking ervan deugdelijke verantwoording krijgt.

14. In deze zaak heeft het schoolbestuur op het eerste gezicht de leerling via het schoolreglement willen waarborgen dat het extern lid van de beroepscommissie lid is van de pedagogische begeleidingsdienst van het Gemeenschapsonderwijs en dat het alzo over een betrouwbare pedagogische expertise beschikt.

Zoals verzoeker stelt, is een gepensioneerde algemeen directeur geen lid van de bedoelde dienst.

De verwerende partij brengt wel in het debat dat de raad van bestuur beslist heeft om de beperking tot de pedagogische begeleidingsdienst te schrappen, maar zij ontkent niet dat het op deze zaak toepasselijke schoolreglement 2014-2015 van het KA Halle niet in die zin is aangepast.

De verwerende partij toont evenwel op het eerste gezicht aan dat het schoolreglement, geheel buiten haar wil, niet uitvoerbaar is. De verwerende partij is hiervan al sinds 6 november 2014 op de hoogte en had het schoolreglement kunnen aanpassen. Daargelaten of dit gegeven dus een overmachtsituatie uitmaakt, is de Raad van State in de huidige stand van de rechtspleging van oordeel dat verzoeker geen belang heeft bij een schorsing op deze grond. Een schoolreglementconforme samenstelling lijkt immers niet meer mogelijk.

15. In zoverre is het middel evenmin ernstig.

De vraag, gerezen op de terechtzitting, of leden van de pedagogische begeleidingsdienst ‘extern’ lid mogen zijn in de betekenis die de Codex eraan geeft, mag thans dan ook buiten beschouwing blijven.

16. Het vierde middel is in zijn beide onderdelen niet ernstig.

B. Eerste, tweede en derde middel

Vooraf

17. Een eerste middel is genomen uit de schending van de motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel. Een tweede middel is genomen uit de schending van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel. Het derde middel is geput uit de schending van het schoolreglement, de zorgvuldigheidsplicht en het leerplan biologie.

Omdat de drie middelen er in wezen op neerkomen dat verzoeker de beroepscommissie verwijt niet of niet adequaat geantwoord te hebben op de grieven die hij aanvoerde in zijn bezwaarschrift, kunnen deze drie middelen samen worden behandeld.

Standpunt van de partijen

18.1. De bestreden beslissing geeft volgens verzoekers toelichting bij het eerste middel geen globale beoordeling, houdt geen rekening met de ingeroepen elementen en faalt in zijn motivering. De motivering focust enkel op de tekorten en de beroepscommissie laat na om het hele dossier en dus ook de positieve resultaten in de beslissing te betrekken. Dit geldt des te meer daar verzoeker in zijn bezwaarschrift verwees naar de goede resultaten en de expliciete vraag had gesteld deze te bekijken in het licht van het ene tekort. Verzoeker verwijst naar de punten 6 en 8 van het bezwaarschrift.

Verzoeker heeft bovendien uitzonderlijke omstandigheden aangehaald in het intern beroep, maar krijgt daarop geen antwoord. Voor de daaraan gekoppelde vraag naar een uitgestelde proef of vakantietaak verwijst verzoeker naar de punten 3 en 4 van zijn bezwaarschrift. Deze omstandigheden worden op geen enkele manier in rekening gebracht of zelfs maar besproken door de beroepscommissie en de vraag naar een uitgestelde proef of vakantietaak wordt niet behandeld.

De beroepscommissie reageert ook niet op het verslag van de psycholoog.

18.2. In de toelichting bij het tweede middel zet verzoeker uiteen dat de bestreden beslissing de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel schendt door te steunen op cijfergegevens die omwille van fouten in de opstelling en verbetering niet representatief zijn en niet in overeenstemming met het leerplan biologie. De beroepscommissie laat na in te gaan op de bezwaren die voor haar werden opgeworpen in het verzoekschrift in de punten 15, 16 en 17. Er wordt evenmin een concreet antwoord gegeven op de kwestie dat het examen elementen van de derde graad bevat.

Bijkomend merkt verzoeker thans nog op:

- “a. Daar de examenvragen biologie bijna systematisch een redelijke moeilijkheidsgraad overschrijden en/of niet gebaseerd zijn op het leerplan tweede graad kan de wettigheid van de eraan verbonden evaluatie sterk in twijfel worden getrokken. Er kan niet worden geoordeeld dat de einddoelstellingen niet werden bereikt.
- b. Vier van de achttien leerlingen (dit is dus 22%) kregen geen A-attest. Drie leerlingen kregen een B-attest met clausulering wetenschappen, wegens tekorten voor biologie en chemie (beide vakken gegeven door lerares [B.]). Voor beide vakken worden de laagste klasgemiddeldes behaald: 56% en 60%.
- c. De leerstof van biologie voor de derde graad staat los van de leerstof van de tweede graad en kan dus geen prospectieve beslissing staven om een B-attest te geven.
- d. De kans om in een andere school met minder extreme leerstofeisen biologie de derde graad met richting wetenschappen aan te vatten, wordt door de beroepscommissie getorpedeerd. Nochtans had de klassenraad het

over ‘gehypothekeerde kansen op succes’, wat inhoudt dat er twijfels bestonden. In dat geval diende de DKR het voordeel van de twijfel aan de leerling te gunnen.

e. Omtrent die twijfels vertelde de directeur KA Halle dat ‘Maxime een moeilijk deliberatiegeval’ was.

f. De beroepscommissie neemt blijkbaar de verklaringen van [B.] aan voor waarheid; ze deed geen beroep op de pedagogische inspecteur om de validiteit van de vragen en de leerstof te onderzoeken. Uit niets blijkt dat de beroepscommissie zelf de vragen onderzocht heeft.”

Vervolgens gaat verzoeker nader in op de examenvragen biologie en vult hij de kritiek die hij aan de beroepscommissie had voorgelegd nog aan.

18.3. Bij de toelichting van het derde middel wijst verzoeker op hetgeen hij de beroepscommissie voorgelegd heeft onder de punten 5 tot 14 van zijn bezwaarschrift. Hij geeft aan zich bewust te zijn van de vaststaande rechtspraak van de Raad van State betreffende gebrekkige remediëring, maar *in casu* is het volgens verzoeker duidelijk dat op de ogenblikken en voor de vakken waar wel correcte remediëring werd aangeboden een positieve evolutie is te zien, daar waar dit voor biologie niet het geval was. Hierover had de beroepscommissie haar licht moeten laten schijnen en dit element mee betrekken in haar beslissing.

19. In de nota met opmerkingen antwoordt de verwerende partij dat de beslissing van de beroepscommissie uitdrukkelijk is gemotiveerd en dat verzoeker niet aangeeft waarom de beslissing in strijd is met het redelijkheidsbeginsel.

Na het horen van verzoeker en de betrokken leerkracht biologie en chemie, op de zitting van 11 september 2015, en na kennisname van het beroepschrift van verzoeker en van het “‘verweerschrift’ van de voormelde leerkracht”, heeft de beroepscommissie zich impliciet maar duidelijk aangesloten bij de beslissingen van de delibererende klassenraad van respectievelijk 30 juni 2015 en 28 augustus 2015. Daarnaast heeft de beroepscommissie onder de rubriek ‘motivering’ nog uitdrukkelijk geantwoord op de vijf verschillende argumenten die verzoeker naar voor gebracht heeft in zijn bezwaar, “zonder omstandig op elk

deelpunt van het beroepsschrift te willen ingaan”. De beroepscommissie is niet verplicht om in haar beslissing alle elementen te vermelden die zij in overweging genomen heeft.

Voorts heeft de beroepscommissie in de bestreden beslissing uitdrukkelijk vermeld dat het examen biologie “voldoet aan de criteria”, voor wat betreft het leerplan en de leerplandoelstellingen. Uit de bestreden beslissing blijkt voldoende dat de beroepscommissie de bezwaren van verzoeker onderzocht en in overweging genomen heeft.

De beroepscommissie heeft in haar beslissing ook geantwoord op de bewering dat er voor biologie geen remediëring aangeboden werd en dat er met dat gegeven geen rekening gehouden werd bij de deliberatie.

Beoordeling

20. Op het eerste gezicht heeft deze beroepscommissie haar opdracht zwaar onderschat, dan wel verkeerd ingeschat.

Het is nuttig, daarom, om eerst enkele algemene beginselen met betrekking tot de verhaalmogelijkheid van de leerling tegen een evaluatiebeslissing in herinnering te brengen. Het betreft de bevoegdheid van de beroepscommissie in het algemeen en vervolgens, in het bijzonder, de op haar rustende motiveringsplicht in het geval de leerling de mogelijkheid gebruikt om de hem gegeven punten te betwisten, in het geval de leerling bijkomende proeven vraagt, in het geval de leerling slechts één tekort behaalt en in het geval besloten wordt tot een B-attest.

21. De beroepscommissie, zoals die in de Codex Secundair Onderwijs door de decreetgever is geconcipieerd, “heeft volheid van bevoegdheid, i.c. het evaluatieresultaat wordt bevestigd of door een ander vervangen op grond van inhoudelijke of procedurele aspecten” (*Parl.St.* VI.Parl. 2013-2014, nr. 2421/1,

27). Zoals in elke administratieve beroepsprocedure waarbij aan het beroepsorgaan de volle hervormingsbevoegdheid wordt opgedragen om in laatste aanleg te beslissen, betekent deze zogenaamde devolutieve werking dat de beroepen klassenraadsbeslissing uit het rechtsverkeer verdwijnt en dat een nieuwe beslissing in de plaats ervan komt, op grond van een autonome, eigen beoordeling van de zaak door het beroepsorgaan.

Door de devolutieve werking van het beroep heeft de beroepscommissie de beslissingsmacht over de zaak in haar geheel verworven. Zij oefent die uit op dezelfde wijze als de klassenraad – als ware zij zelf een klassenraad – en is overigens niet beperkt tot het hanteren van louter wettigheidsargumenten. Als administratief beroepsorgaan – orgaan van actief bestuur dus, en geen rechtscollege – mag de beroepscommissie zowel de wettigheid als de opportuniteit van de beslissing onderzoeken. Zij moet de zaak voorts onderzoeken op grond van al de feitelijke gegevens die haar zijn voorgelegd.

22. Het is vanzelfsprekend in het geval een leerling gebruik maakt van de door de decreetgever geboden verhaalmogelijkheid en hij aldus een samenkomst van de beroepscommissie uitlokt, dat de motiveringsplicht ten volle betekenis krijgt en dat de beroepscommissie kennis moet nemen van de grieven van de leerling, ze moet beoordelen en ze beantwoorden. Het bestaan en de zin van de beroepsprocedure vereist dat die motivering er blijk van geeft dat de bezwaren van de leerling daadwerkelijk in overweging zijn genomen en in de nieuwe beoordeling zijn betrokken, dat de leerling begrijpt waarom die argumenten de beroepscommissie niet konden overtuigen en dat ten minste een uitdrukkelijke repliek volgt op de vragen die voor de leerling blijkens zijn beroepsschrift van wezenlijk belang zijn en die, mochten ze terecht zijn gesteld, mogelijk tot een voor de leerling gunstiger resultaat leiden.

23. Het oordeel over het al dan niet slagen of over het clausuleren van een leerling is geen louter mathematische optelling van cijfers per vak, maar vereist een globale appreciatie over de vraag of de leerling de leerplandoelstel-

lingen in hun geheel genomen en in voldoende mate heeft bereikt. Dit betekent dat een tekort voor één vak, zoals in de voorliggende zaak, slechts één element is van een dossier. Het ontslaat niet van de verplichting om bij de beraadslaging de andere concrete gegevens van het dossier en van de leerling af te wegen tegenover dit ene tekort. Het gaat dan in het bijzonder over studieresultaten voor de andere proeven, toetsen of examens of de globale jaarresultaten van de leerling. De resultaten behaald voor andere vakken mogen dus niet buiten beschouwing blijven.

24. Wanneer een leerling de hem gegeven evaluatie van een specifiek opleidingsonderdeel in vraag stelt, wordt in beginsel aangenomen dat bij een examen over kennisvragen de motivering van de quoteringscore gelegen is in de punten zelf en dat die punten alleen dan niet als motivering volstaan wanneer er gegevens zijn die kunnen doen twijfelen aan de ernst van de toegekende punten. Om die reden en bovendien rekening houdend met het vermoeden van deskundigheid dat kleeft aan de hoedanigheid van examiner, wordt in principe van een verzoekende partij verwacht dat zij gegevens en argumenten aanbrengt die van die aard zijn dat ze aan de ernst van de voor de examens toegekende punten doen twijfelen. Doet zij dat, dan wordt van het beroepsorgaan verwacht dat het die grieven onderzoekt en ermee rekening houdt in haar beoordeling of aangeeft, in voorkomend geval, waarom ze niet kunnen overtuigen. Artikel 123/12, § 2, derde lid, 4°, van de Codex Secundair Onderwijs verleent de beroepscommissie daartoe de ruimste bevoegdheden: zij “beslist autonoom over de stappen die worden gezet om tot een gefundeerde beslissing te komen” en zulke stappen kunnen, niet-limitatief, bestaan uit:

- “a) het horen van een of meer stemgerechtigde leden van de klassenraad, [...] die de betwiste evaluatiebeslissing heeft genomen;
- b) het horen van een of meer raadgevende leden van de klassenraad die de betwiste evaluatiebeslissing heeft genomen;
- c) het, in voorkomend geval, organiseren van de bijkomende proeven of opdrachten van de leerling.”

25. Een leerling mag verwachten dat, wanneer hij uitzonderlijke omstandigheden aanvoert om een bijkomende proef te krijgen, het over hem oordelend bestuursorgaan die vraag ernstig onderzoekt en zijn weigering verantwoordt.

26.1. Een oriënteringsattest B betekent luidens artikel 39 van het besluit van de Vlaamse regering van 19 juli 2002 ‘betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs’ “dat de leerling het leerjaar met vrucht beëindigd heeft in de betrokken onderwijsinstelling en derhalve tot het volgend leerjaar mag worden toegelaten, behalve in bepaalde onderwijsvormen en/of onderverdelingen”, waarbij artikel 38, 1°, van hetzelfde besluit preciseert dat een leerling met vrucht het tweede leerjaar van de tweede graad beëindigt “indien hij in voldoende mate de doelstellingen die in het leerplan zijn opgenomen heeft bereikt en aldus bekwaam wordt geacht zijn studies voort te zetten in het volgend leerjaar”.

Die definitie van een B-attest doet vooralsnog aannemen dat de motivering van een dergelijk attest de redenen moet kenbaar maken waarom de leerling die het leerjaar met vrucht heeft beëindigd en die bekwaam wordt geacht zijn studies verder te zetten in een volgend leerjaar, in de ogen van de beroepscommissie toch de toegang tot welbepaalde richtingen moet worden ontzegd. Het aanvechten van het B-attest binnen het raam van de administratieve beroepsprocedure verplicht met andere woorden de beroepscommissie ertoe om in de veruitwendigde motieven de clausulering in het B-attest zorgvuldig te verantwoorden.

26.2. Het toekennen van een B-attest vereist van de beroepscommissie, een ‘prospectief’ – dit wil zeggen: een vooruitziend en de toekomst verkenkend – onderzoek. De leerling is immers geslaagd, heeft de leerplandoelstellingen globaal “in voldoende mate” bereikt en wordt geacht zijn studies te kunnen voortzetten. Toch oordeelt de beroepscommissie dat de betrokken leerling in het volgende schooljaar bepaalde studierichtingen niet aankan. Met dit oordeel substitueert de beroepscommissie zich als het ware aan de delibererende klassenraad van het volgende schooljaar, tot wiens autonomie het immers behoort om over het al dan niet slagen voor dat schooljaar te oordelen. De clausulering beperkt ook de principiële vrijheid van de leerling – of van zijn ouders – van studiekeuze.

Een klassenraad of een beroepscommissie kunnen op basis van de zwakke studieresultaten een onderbouwd advies geven om een richting te ont-

raden, of zelfs een formele waarschuwing, of zij kunnen vakantietaken opleggen, maar de uiteindelijke verantwoordelijkheid laten bij de leerling die, het weze herhaald, geslaagd is verklaard. De beroepscommissie die een B-attest toekent evenwel, verkiest in de plaats van die leerling de studiekeuze gedeeltelijk te bepalen.

Een inschatting van de toekomstige studies van een leerling is geen nattevingerwerk. Een beroepscommissie moet haar ‘prospectieve’ beslissing om een B-attest uit te reiken des te meer steunen op de concrete en objectieve gegevens van het individuele dossier van de betrokken leerling. Een beroepscommissie die haar noodzakelijk ook deels subjectieve vooruitblik over het gebrek aan redelijke slaagkansen van een leerling in een volgend jaar niet kan relateren aan de beschikbare objectieve gegevens van het dossier – in het bijzonder de bagage waarover de leerling thans beschikt – zou de grenzen van haar discretionaire bevoegdheid overschrijden.

27. Zoals de Raad van State reeds meermaals heeft geoordeeld en zo-even nog heeft herhaald, ligt de motivering in de eerste plaats besloten in de punten. Die punten moeten worden geacht een representatief beeld te geven van de kennis, de vaardigheden en, voor zover opgenomen in het leerplan, de attitudes van de leerling. Aangenomen moet worden dat een jaarcijfer in beginsel een geldige en betrouwbare weergave is van het relatieve belang dat moet worden gegeven aan dagelijks werk en aan de verwerking van grotere gehelen tijdens de examenperiode en aan de verschillende onderdelen van de leerstof die voor het desbetreffende vak in de loop van het jaar aan bod is gekomen en dat het om die reden ook betekenisvol is om later studiesucces te voorspellen. En een slaagcijfer is een slaagcijfer. Daaruit volgt, ook weer in principe, dat de leerling die een voldoende jaarresultaat behaalt, voor dat vak de leerplandoelstellingen op voldoende wijze heeft bereikt. Om die reden overigens, wordt hij ook geslaagd verklaard.

28. Om dan toch te argumenteren dat verzoeker de toegang tot bepaalde studierichtingen moet worden ontzegd – een beslissing waarmee de be-

roepscommissie haar stellige overtuiging weergeeft dat de betrokken leerling geen redelijke slaagkansen heeft in die richtingen – moet die commissie met grote omzichtigheid, omstandig en precies, aan de hand van eindtermen en leerplannen gerelateerd aan de concreet behaalde (deel)resultaten, kunnen uiteenzetten waarom de voorhanden zijnde – voldoende – resultaten toch de kansen van verzoeker determineren voor het verwerven van de volgend jaar in een te clausuleren richting vereiste kennis en kunde voor die vakken.

Om een inperking van een vrijheid – de vrije studiekeuze van de leerling – te verantwoorden, is tevens vereist dat de clausulering proportioneel is tot het doel en die vrijheid niet méér inperkt dan strikt nodig. Met betrekking tot het verlenen van een B-attest, betekent dit dat de klassenraad – en in graad van administratief beroep: de beroepscommissie – minstens voor zichzelf stilstaat bij de mogelijkheid en effectiviteit van minder verregaande maatregelen, zoals remediëringsinitiatieven tijdens het volgende schooljaar of een vakantietaak. Indien de leerling tijdens de beroepsprocedure er uitdrukkelijk om heeft gevraagd, moet de weigering om hierop in te gaan eveneens worden toegelicht in de definitieve beslissing.

29. Toegepast op de voorliggende zaak, zij in de huidige stand van de procedure vastgesteld wat volgt.

Verzoeker heeft een uitgebreide en gedetailleerde kritiek gegeven op de inhoud van het examen en op de hem toegekende quoteringscoëfficiënt voor het vak biologie. Het antwoord van de beroepscommissie is uiterst lapidair en staat daartegenover in geen enkele adequate verhouding. Zoals verzoeker terecht opmerkt blijkt uit niets dat de beroepscommissie de door hem opgeworpen vragen zelf onderzocht heeft en méér heeft gedaan dan de verklaringen van de leerkracht blindelings voor waar aan te nemen. Dit ‘verweerschrift’ van die leerkracht is daarenboven niet eens aan verzoeker meegedeeld. Daarbij komt nog dat de commissie opvallend beslist om géén advies in te winnen van derden, terwijl van de twee leden waaruit de commissie bestaat vooralsnog niet is aangetoond dat zij

deskundig zijn om in het licht van de gegeven leerstof en de opgelegde leerplandoelstellingen om te gaan met de specifieke en concrete kritiek met betrekking tot het examen biologie, en dus zelfs maar geacht mogen worden in staat te zijn om zelf een afdoende antwoord te formuleren.

Met verzoeker dient eveneens te worden vastgesteld dat de beroepscommissie de vraag voor een bijkomende proef en de omstandigheden op grond waarvan die vraag wordt gesteld geheel onbesproken laat.

Wat de clausulering betreft maakt de beroepscommissie een vaststelling omtrent de niet meer ter zake doende beslissing van de klassenraad, zonder zelf ook maar enige inspanning te leveren die inzichtelijk kan maken waarom volgens haar deze leerling met, bij veronderstelling, slechts één tekort voor biologie voor de richting wetenschappen en rekening houdende met zijn overige resultaten, wordt geclausuleerd. Dat die leerling dan maar wat anders kan studeren of zijn jaar moet overdoen is, hoeft het betoog, een hallucinant motief.

Uit wat voorafgaat volgt dat verzoeker van de beroepscommissie bij verre niet het antwoord heeft gekregen op zijn grieven waarop hij *prima facie* aanspraak had.

De besproken middelen zijn minstens in die mate ernstig. De Raad hoeft dan ook de in het verzoekschrift op bladzijde 8 tot 11 weergegeven aanvullende kritiek op het examen biologie niet te onderzoeken: dat zal in de eerste plaats de beroepscommissie toevallen die na de hierna te bevelen schorsing de zaak andermaal zal beoordelen.

C. Conclusie

30. Er is voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten

zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen.

BESLISSING

De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van de beroepscommissie van het koninklijk atheneum Halle van 11 september 2015 om aan Maxime De Bruycker een oriënteringsattest B toe te kennen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 1 oktober 2015, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren, kamervoorzitter,
bijgestaan door

Vera Wauters, griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren